

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2176

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI FINANSÓW PUBLICZNYCH

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie
niektórych ustaw związanych
z funkcjonowaniem rynku finansowego oraz
ochroną uczestników tego rynku (druk nr 2101)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu skierował w dniu 18 grudnia 2025 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych do pierwszego czytania.

Komisja Finansów Publicznych po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2026 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 21 stycznia 2026 r.

Sprawozdawca

Przewodniczący
Komisji Finansów Publicznych

(-) Krystyna Skowrońska

(-) Janusz Cichoń

Projekt**U S T A W A**

z dnia

**o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego
oraz ochroną uczestników tego rynku^{1), 2)}**

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1174 z dnia 11 kwietnia 2024 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do niektórych aspektów minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024);
- 2) uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296 oraz Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2);
- 3) uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024);
- 4) uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 214);
- 5) służy stosowaniu:
 - a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/886 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 260/2012 i (UE) 2021/1230 oraz dyrektyw 98/26/WE i (UE) 2015/2366 w odniesieniu do poleceń przelewu natychmiastowego w euro (Dz. Urz. UE L 2024/886 z 19.03.2024),
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 17, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2025/914 z 19.05.2025).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych oraz ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024).”;

- 2) w art. 142 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego czynności, o których mowa w ust. 3, i czynności, o których mowa w art. 138 ust. 1 i 2, w przypadku, o którym mowa w art. 141q ust. 8, oraz ustanowienia kuratora, o którym mowa w art. 144 ust. 1, albo zarządu komisarycznego, o którym mowa w art. 145 ust. 1, a także skutków wystąpienia tych zdarzeń w odniesieniu do umów zawartych przez bank nie uznaje się za podstawę realizacji zabezpieczenia w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych ani za ogłoszenie upadłości w rozumieniu art. 1 pkt 14 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, jeżeli nadal są wypełniane istotne zobowiązania banku

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222, 525, 769, 820, 1069, 1170, 1191 i 1216.

wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zobowiązania do zapewnienia zabezpieczenia. Przepisy art. 156 ust. 2–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 2025) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywę 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. WE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 102 z 23.04.2018, str. 97, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153 oraz Dz. Urz. UE L 2024/886 z 19.03.2024).”;
- 2) w art. 51 w ust. 1 po pkt 3b dodaje się pkt 3c w brzmieniu:

„3c) instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego, za zgodą Prezesa NBP;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2024 r. poz. 585) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998, str. 45, Dz. Urz. UE L 146 z 10.06.2009, str. 37, Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 120, Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296 oraz Dz. Urz. UE L 2024/886 z 19.03.2024).”;
- 2) w art. 1:
 - a) w pkt 5 lit. 1 otrzymuje brzmienie:

- „l) w odniesieniu do systemów płatności – instytucja płatnicza oraz instytucja pieniądza elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611, 1069 i ...);”,
- b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
- „9) uczestnik – instytucję, CCP, agenta rozrachunkowego, izbę rozliczeniową, podmiot prowadzący system lub członka rozliczającego CCP, który uzyskał zezwolenie udzielone zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;”;
- 3) w art. 2a dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Nie stanowi to ograniczenia odpowiedzialności uczestnika, za którego pośrednictwem uczestnik pośredni przekazuje zlecenia rozrachunku do systemu.”;
- 4) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:
- „Art. 14a. 1. Podmiot prowadzący system płatności określa kryteria i warunki uczestnictwa w tym systemie płatności oraz zasady jego funkcjonowania, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania systemu płatności oraz ostateczności rozrachunku zleceń rozrachunku realizowanych w tym systemie płatności.
2. NBP określa kryteria i warunki uczestnictwa w prowadzonych przez siebie systemach płatności oraz zasady funkcjonowania tych systemów płatności, uwzględniając realizację zadań NBP.
3. NBP może żądać od podmiotu ubiegającego się o uczestnictwo w systemie płatności, o którym mowa w ust. 2, lub uczestniczącego w takim systemie płatności przekazania niezbędnych dokumentów, w tym wydanych przez odpowiednie organy, w celu dokonania oceny spełniania przez ten podmiot kryteriów i warunków uczestnictwa w takim systemie płatności.”;
- 5) w art. 15:
- a) w ust. 1 wyrazy „i art. 11–14” zastępuje się wyrazami „, , art. 11–14 i art. 14a ust. 2 i 3”,
- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Przepisy art. 4–7, art. 11–14 i art. 14a ust. 1 ustawy oraz art. 22 ust. 1 pkt 4, art. 66, art. 67, art. 80 i art. 135–137 ustawy z dnia 28 lutego 2003

r. – Prawo upadłościowe oraz art. 227 ust. 1 pkt 10, art. 242, art. 244, art. 245, art. 254, art. 255 i art. 309 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stosuje się także do systemów innych niż systemy wskazane w ust. 1, w których istnieje ryzyko wystąpienia sytuacji, w której niewywiązanie się ze zobowiązań przez uczestnika systemu może spowodować niewywiązanie się ze zobowiązań przez innego jego uczestnika lub uczestników (ryzyko systemowe), określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP oraz KNF, określi, w drodze rozporządzenia, systemy inne niż wskazane w ust. 1, w których istnieje ryzyko wystąpienia ryzyka systemowego, uwzględniając konieczność zapewnienia stabilności i bezpieczeństwa systemów płatności.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 614, 1085, 1170 i 1172) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024).”;

- 2) w art. 440 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „przypadające za trzy ostatnie lata przed dniem ogłoszeniem upadłości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych” zastępuje się wyrazami „a także zobowiązania wobec organów realizujących zadania z zakresu zabezpieczenia społecznego w działach zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), w tym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a także organów realizujących zadania z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego i pomocy społecznej”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146 i 1069) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23i:
- a) w ust. 1:
- uchyla się pkt 1 i 2,
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:
 - „2a) wyznaczenia wskaźnika referencyjnego jako istotnego na podstawie art. 24 ust. 3 i 7 rozporządzenia 2016/1011;
 - 2b) udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011;”,
 - uchyla się pkt 5,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Komisja wydaje oraz publikuje oświadczenie i może wydać powiadomienie, o których mowa w art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2016/1011, a także wydaje ogłoszenie, o którym mowa w art. 24a ust. 6 tego rozporządzenia.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 43, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 09.07.2013, str. 10, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27, Dz. Urz. UE L 366 z 20.12.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2017, str. 13, Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 18.

2) w art. 23j:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podmiotu uczestniczącego w opracowywaniu wskaźnika referencyjnego lub przekazującego dane na potrzeby jego opracowywania, w tym usługodawcy, któremu zadania, usługi lub czynności związane z opracowywaniem wskaźnika referencyjnego zostały zlecone zgodnie z art. 10 rozporządzenia 2016/1011.”,

b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 1a”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja może żądać od administratora podjęcia działań, o których mowa w art. 41 ust. 1 lit. I rozporządzenia 2016/1011.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556.

str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024).”;

- 2) w art. 110zz dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Podjęcia przez Komisję czynności, o których mowa w ust. 1 i art. 110zk ust. 10, oraz ustanowienia kuratora albo zarządu komisarycznego, o których mowa w art. 110zza, a także skutków wystąpienia tych zdarzeń w odniesieniu do umów zawartych przez dom maklerski nie uznaje się za podstawę realizacji zabezpieczenia w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych ani za ogłoszenie upadłości w rozumieniu art. 1 pkt 14 ustawy o ostateczności rozrachunku, jeżeli nadal są wypełniane istotne zobowiązania domu maklerskiego wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zobowiązania do zapewnienia zabezpieczenia. Przepisy art. 156 ust. 2–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji stosuje się odpowiednio.”;

- 3) w art. 162 uchyla się ust. 11 i 12;

- 4) w art. 163 uchyla się ust. 14;

- 5) w art. 176i:

- a) w ust. 1:

- po pkt 4 dodaje się pkt 4a–4e w brzmieniu:

„4a) administrator narusza wymogi dotyczące opracowywania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego wynikające z art. 19a ust. 1 rozporządzenia 2016/1011 i określone w przepisach tytułów II–IV tego rozporządzenia lub w załączniku III do tego rozporządzenia,

4b) administrator narusza wymogi w zakresie norm minimalnych dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, określonych w przepisach aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 19a ust. 2 rozporządzenia 2016/1011,

- 4c) administrator narusza wymogi dotyczące umieszczania akronimu „CTB” w nazwie unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej lub akronimu „PAB” w nazwie unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, o których mowa w art. 19a ust. 5 rozporządzenia 2016/1011,
- 4d) administrator narusza wymogi określone w art. 19b rozporządzenia 2016/1011 odnoszące się do dobierania, ważenia lub wykluczania aktywów bazowych przy opracowywaniu unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej,
- 4e) administrator narusza wymogi dotyczące obowiązku wykluczenia, przy opracowywaniu unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, sektorów określonych w przepisach aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 19c ust. 1 rozporządzenia 2016/1011,”
- w pkt 7 po wyrazach „w art. 24” dodaje się wyrazy „, art. 24a”,
 - uchyla się pkt 8,
 - w pkt 12 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 13 i 14 w brzmieniu:

„13) podmiot, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 1a ustawy o nadzorze, nie realizuje żądania, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 2 tej ustawy,

14) administrator nie realizuje żądania, o którym mowa w art. 23j ust. 3 ustawy o nadzorze”,
 - część wspólna otrzymuje brzmienie:

„ – Komisja może nałożyć, odpowiednio na administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane, podmiot nadzorowany albo podmiot, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 1a ustawy o nadzorze, inny niż administrator, karę pieniężną do wysokości 2 212 750 zł – w przypadku osoby fizycznej, a w przypadku niebędącego osobą fizyczną administratora, podmiotu nadzorowanego przekazującego dane, podmiotu nadzorowanego albo podmiotu, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 1a ustawy o nadzorze, innego niż administrator – karę pieniężną

do wysokości 4 425 500 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 425 500 zł.”,

- b) w ust. 3 wyrazy „podmiot nadzorowany przekazujący dane albo przez podmiot nadzorowany” zastępuje się wyrazami „podmiot nadzorowany albo podmiot, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 1a ustawy o nadzorze, inny niż administrator,”,
 - c) w ust. 4 wyrazy „podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany” zastępuje się wyrazami „podmiot nadzorowany albo podmiot, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 1a ustawy o nadzorze, inny niż administrator,”,
 - d) w ust. 7 wyrazy „podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany” zastępuje się wyrazami „podmiot nadzorowany albo podmiot, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 1a ustawy o nadzorze, inny niż administrator,”,
 - e) w ust. 8 wyrazy „podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany” zastępuje się wyrazami „podmiot nadzorowany albo podmiot, o którym mowa w art. 23j ust. 1 lub 1a ustawy o nadzorze, inny niż administrator,”;
- 6) uchyla się art. 176k;
- 7) w art. 178b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Tej samej karze podlega administrator niewpisany do rejestru, o którym mowa w art. 36 rozporządzenia 2016/1011, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 19a ust. 4 lit. a lub b tego rozporządzenia.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611 i 1069) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE,

2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE (Dz. Urz. UE L 319 z 05.12.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 187 z 18.07.2009, str. 5 oraz Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97);

- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153 oraz Dz. Urz. UE L 2024/886 z 19.03.2024).”;

- 2) w art. 2:

- a) po pkt 23 dodaje się pkt 23a w brzmieniu:

„23a) polecenie przelewu natychmiastowego w euro – polecenie przelewu natychmiastowego w rozumieniu art. 2 pkt 1a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz. Urz. UE L 94 z 30.03.2012, str. 22, z późn. zm.⁶⁾);”;

- b) po pkt 29a dodaje się pkt 29b w brzmieniu:

„29b) transgraniczną transakcję płatniczą – płatność transgraniczną w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009;”;

- 3) po art. 6e dodaje się art. 6f w brzmieniu:

„Art. 6f. 1. Dostawca, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9 i 11, w terminach określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/886 z 19.03.2024.

euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 oraz zgodnie z terminami określonymi w wykonawczych standardach technicznych przyjętych przez Komisję Europejską na podstawie art. 15 ust. 5 tego rozporządzenia, przekazuje KNF powiadomienie zawierające informacje za poprzedni rok kalendarzowy o:

- 1) wysokości opłat za wykonywanie poleceń przelewu w walucie polskiej oraz w euro i poleceń przelewu natychmiastowego w walucie polskiej oraz poleceń przelewu natychmiastowego w euro oraz za prowadzenie rachunków płatniczych w walucie polskiej oraz w euro;
- 2) odsetku poleceń przelewu natychmiastowego w walucie polskiej oraz poleceń przelewu natychmiastowego w euro, które zostały odrzucone, oddzielnie dla krajowych transakcji płatniczych i transgranicznych transakcji płatniczych, ze względu na zastosowanie ukierunkowanych finansowych środków ograniczających, o których mowa w art. 2 pkt 1e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009;
- 3) wolumenie i wartości poleceń przelewu natychmiastowego w walucie polskiej oraz poleceń przelewu natychmiastowego w euro dotyczących krajowych transakcji płatniczych i transgranicznych transakcji płatniczych wykonanych przez dostawców, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9 i 11, w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzane w ujednoliconym formacie zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi przyjętymi przez Komisję Europejską na podstawie art. 15 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009.

3. KNF, corocznie, w terminie do dnia 9 października roku następnego, przekazuje Komisji Europejskiej oraz EUNB powiadomienie, o którym mowa w ust. 1.”;

4) w art. 9:

- a) w ust. 3 uchyla się pkt 1,
- b) w ust. 4a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy uczestnik systemu płatności w rozumieniu art. 1 pkt 1 ustawy o ostateczności rozrachunku, o którym mowa w art. 15 tej ustawy, zezwala dostawcy, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9 i 11, który nie jest uczestnikiem tego systemu, posiadającemu zezwolenie KNF lub wpisanemu do rejestru, lub będącemu unijną instytucją płatniczą lub unijną instytucją pieniądza elektronicznego wykonującą usługi płatnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem tego systemu, zapewnia innemu dostawcy, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9 i 11, posiadającemu zezwolenie KNF lub wpisanemu do rejestru, lub będącemu unijną instytucją płatniczą lub unijną instytucją pieniądza elektronicznego wykonującą usługi płatnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na jego wniosek, taką samą możliwość ich przekazywania w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący pozostałych dostawców usług płatniczych.”;

5) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego ubiegające się o uczestnictwo w systemach płatności w rozumieniu art. 1 pkt 1 ustawy o ostateczności rozrachunku, o których mowa w art. 15 tej ustawy, oraz uczestniczące w tych systemach posiadają i aktualizują:

- 1) opis środków podjętych w celu ochrony środków pieniężnych użytkowników;
- 2) opis zasad zarządzania i mechanizmów kontroli wewnętrznej w odniesieniu do usług płatniczych lub usług w zakresie wydawania pieniądza elektronicznego, w tym procedur dotyczących podejmowania decyzji, procedur zarządzania ryzykiem i procedur księgowych;
- 3) opis rozwiązań w zakresie korzystania z usług technologii informacyjno-komunikacyjnych, stosowanych zgodnie z art. 6 i art. 7 rozporządzenia 2022/2554;

- 4) plan likwidacji na wypadek upadłości, dostosowany do przewidywanej wielkości i modelu biznesowego instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego.

2. W przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza lub krajowa instytucja pieniądza elektronicznego chronią środki pieniężne użytkowników przez ich deponowanie w sposób określony odpowiednio w art. 78 ust. 1 pkt 2 lit. a lub art. 132n ust. 1 pkt 2 lit. a lub inwestowanie zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi odpowiednio na podstawie art. 79 lub art. 132o lub unijna instytucja płatnicza lub unijna instytucja pieniądza elektronicznego chronią środki pieniężne użytkowników w sposób określony w przepisach prawa macierzystego państwa członkowskiego, opis, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) opis polityki inwestycyjnej zapewniającej, aby wybrane aktywa były płynne, bezpieczne oraz obciążone niskim ryzykiem;
- 2) wskazanie liczby osób posiadających dostęp do rachunku przeznaczonego do ochrony środków pieniężnych użytkowników oraz funkcji tych osób;
- 3) opis procesu podejmowania decyzji zapewniającego ochronę środków pieniężnych użytkowników przed roszczeniami wierzycieli instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego, w szczególności w przypadku niewypłacalności instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego.

3. Do opisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, załącza się:

- 1) wzór umowy z podmiotem prowadzącym rachunek, o którym mowa odpowiednio w art. 78 ust. 1 pkt 2 lit. a lub art. 132n ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 2) oświadczenie o zgodności z zasadami ochrony środków pieniężnych użytkowników, o których mowa odpowiednio w art. 78 lub art. 132n.

4. W przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza lub krajowa instytucja pieniądza elektronicznego chronią środki pieniężne użytkowników w sposób określony odpowiednio w art. 78 ust. 2 lub art. 132n ust. 2 oraz w przypadku gdy unijna instytucja płatnicza lub unijna instytucja pieniądza elektronicznego chronią środki pieniężne w sposób określony w przepisach macierzystego państwa członkowskiego opis, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) potwierdzenie, że umowa gwarancji bankowej albo ubezpieczeniowej albo umowa ubezpieczenia nie została zawarta z zakładem ubezpieczeń,

- bankiem krajowym, instytucją kredytową, oddziałem instytucji kredytowej lub oddziałem banku zagranicznego, które należą do tej samej grupy co instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego;
- 2) informacje na temat procesu uzgodnień służących zapewnieniu, aby umowa gwarancji bankowej albo ubezpieczeniowej albo umowa ubezpieczenia były wystarczające do wypełnienia przez cały czas obowiązków instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie ochrony środków pieniężnych;
 - 3) wskazanie czasu trwania i warunków odnowienia ochrony ubezpieczeniowej lub gwarancyjnej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, do opisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, załącza się kopię umowy gwarancji bankowej albo ubezpieczeniowej albo umowy ubezpieczenia lub kopię projektów tych umów.

6. Opis, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zawiera informacje wskazujące, że przyjęte zasady zarządzania, mechanizmy kontroli wewnętrznej i rozwiązania w zakresie korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych są proporcjonalne, odpowiednie, należyte i adekwatne, a w przypadku zasad zarządzania i mechanizmów kontroli wewnętrznej opis zawiera ponadto:

- 1) informacje o zidentyfikowanych ryzykach, w tym ich rodzaju, oraz procedurach służących ocenie ryzyk i zapobiegania im;
- 2) wskazanie procedur przeprowadzania stałych i okresowych kontroli, w tym częstotliwości kontroli i zasobów przydzielonych do tych kontroli;
- 3) wskazanie procedur księgowych dotyczących rejestracji i procedur zgłaszania informacji finansowych do KNF i Generalnego Inspektora Informacji Finansowej zgodnie z ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669), zwaną dalej „ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy”;
- 4) wskazanie osób odpowiedzialnych za funkcje kontroli wewnętrznej, w tym za kontrolę zgodności oraz za przeprowadzanie stałych i okresowych kontroli, oraz dane identyfikacyjne tych osób obejmujące imiona i nazwiska oraz adresy zamieszkania, a także ich życiorysy;

- 5) wskazanie osoby odpowiedzialnej za procesy zarządzania i mechanizmy kontroli wewnętrznej, niebędącej biegłym rewidentem;
- 6) wskazanie osób zarządzających oraz wchodzących w skład organu nadzoru lub komisji rewizyjnej – w przypadku gdy taki organ nadzoru lub komisja zostały powołane, oraz dane identyfikacyjne tych osób obejmujące imiona i nazwiska oraz adresy zamieszkania;
- 7) wskazanie sposobu monitorowania i kontroli funkcji powierzanych w ramach outsourcingu kontroli wewnętrznej;
- 8) wskazanie sposobu monitorowania i kontroli czynności dokonywanych przez agentów i oddziały – w przypadku prowadzenia działalności za pośrednictwem agentów lub posiadania oddziałów;
- 9) wskazanie zasad zarządzania grupą – w przypadku gdy instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego są jednostkami zależnymi podmiotu podlegającego przepisom prawa państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

7. Plan likwidacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, zawiera opis środków ograniczających ryzyko na wypadek zakończenia świadczenia usług płatniczych lub prowadzenia działalności w zakresie wydawania pieniądza elektronicznego, zapewniających realizację oczekujących transakcji płatniczych lub czynności w zakresie pieniądza elektronicznego i rozwiązanie obowiązujących umów.

8. Instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego, o których mowa w ust. 1, na żądanie podmiotu prowadzącego system, o którym mowa w ust. 1, przedstawiają opinię właściwego organu nadzorczego albo inny równoważny dokument wydany lub opracowany na podstawie przepisów obowiązujących w macierzystym państwie członkowskim dotyczące spełnienia wymogów określonych w ust. 1–7.

9. W przypadku ubiegania się o uczestnictwo lub w związku z uczestnictwem w systemie, o którym mowa w ust. 1, na wniosek krajowej instytucji płatniczej lub krajowej instytucji pieniądza elektronicznego, KNF wydaje opinię w zakresie zgodności działalności krajowej instytucji płatniczej lub krajowej instytucji pieniądza elektronicznego z przepisami ust. 1–7.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 9, zawiera dokumenty i informacje potwierdzające zgodność działalności wnioskodawcy z przepisami ust. 1–7.

11. KNF może żądać od krajowej instytucji płatniczej lub krajowej instytucji pieniądza elektronicznego przedstawienia dodatkowych dokumentów lub informacji niezbędnych do wydania opinii, o której mowa w ust. 9.”;

6) w art. 14 dodaje się ust. 12–19 w brzmieniu:

„12. Czynności podejmowane przez KNF w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 przez dostawców, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9 i 11, polegają w szczególności na:

- 1) monitorowaniu przestrzegania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009;
- 2) przeciwdziałaniu próbom naruszenia zakazów lub ograniczeń określonych w art. 5a–5d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009.

13. W przypadku gdy dostawca, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9 i 11, nie wykonuje obowiązków lub nienależyście wykonuje obowiązki i nie przestrzega zakazów lub ograniczeń, o których mowa w art. 5a–5d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, KNF może, w drodze decyzji:

- 1) nałożyć na tego dostawcę karę pieniężną do wysokości 10% łącznych przychodów netto z tytułu świadczenia usług płatniczych wykazanych w jego ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku gdy dostawca jest jednostką zależną jednostki

dominującej lub jednostki, która skutecznie wywiera znaczący wpływ na tę jednostkę – do wysokości 10 % przychodu wynikającego ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej najwyższego szczebla osiągniętego w poprzednim roku obrotowym;

- 2) nałożyć na osobę, która w okresie, w którym nastąpiło naruszenie, pełniła funkcję osoby zarządzającej, bezpośrednio odpowiedzialnej za stwierdzone nieprawidłowości, albo była bezpośrednio odpowiedzialna za nadzór nad obszarem, w którym stwierdzono nieprawidłowości, karę pieniężną do wysokości 21 500 000 zł.

14. Przepisu ust. 13 nie stosuje się do naruszenia przez dostawcę wymogu dotyczącego zapewnienia posiadania zdolności odbiorczej, o którym mowa w art. 5a ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 1c tego rozporządzenia.

15. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w ust. 13, KNF uwzględnia w szczególności:

- 1) rodzaj i wagę naruszenia przepisów art. 5a–5d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009;
- 2) wpływ naruszenia przepisów, o których mowa w pkt 1, na prawidłowe funkcjonowanie rynku usług płatniczych;
- 3) rozmiar prowadzonej działalności;
- 4) sytuację finansową dostawcy, który dokonał naruszenia;
- 5) stopień przyczynienia się dostawcy do powstałego naruszenia;
- 6) skalę korzyści uzyskanych przez dostawcę lub strat przez niego unikniętych, o ile można te korzyści lub straty ustalić.

16. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia zagrożenia niewykonania lub nienależytego wykonania przez dostawców, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9 i 11, obowiązków

określonych w art. 5a–5d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, KNF może także skierować do dostawcy zalecenia.

17. Zalecenia, o których mowa w ust. 16, są sporządzane w formie pisemnej:

- 1) w postaci papierowej i opatrywane podpisem własnoręcznym albo
- 2) w postaci elektronicznej i opatrywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną KNF ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią.

18. Zalecenia sporządzone w sposób, o którym mowa w ust. 17 pkt 2, doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych.

19. W przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa w art. 5a–5d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009, dokonanego przez unijną instytucję płatniczą lub unijną instytucję pieniądza elektronicznego przepisy art. 107 ust. 1 i 3–8 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 34c:

- a) w ust. 3 po wyrazach „100 000 zł” dodaje się wyrazy „, , chyba że naruszenie dotyczy przepisów art. 5a–5d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku nieusunięcia naruszeń, o których mowa w ust. 1, dotyczących przepisów art. 5a–5d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE)

nr 924/2009 lub w przypadku braku odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na użytkownika:

- 1) który jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną – karę pieniężną do wysokości 10% łącznych przychodów netto z tytułu świadczenia usług płatniczych wykazanych w jego ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym;
 - 2) który jest osobą fizyczną – karę pieniężną do wysokości 21 500 000 zł.”,
- c) w ust. 4 wyrazy „ust. 3” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 3a”;
- 8) w art. 59ic:
- a) w ust. 7 w pkt 1 po wyrazach „w art. 59ia ust. 3” dodaje się wyrazy „, chyba że konsument wykaże, że otrzymał od tego dostawcy informację o zamknięciu podstawowego rachunku płatniczego”,
 - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, dostawca niezwłocznie informuje konsumenta, nieodpłatnie, o przyczynach odmowy zawarcia umowy, chyba że przekazanie takiej informacji zagrażałoby bezpieczeństwu narodowemu lub porządkowi publicznemu lub byłoby sprzeczne z przepisami prawa, w tym z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy.”;
- 9) w art. 59im w ust. 3 w pkt 5 wyrazy „w pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „w pkt 1, 2 i 4”;
- 10) w art. 78 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) składane na wyodrębnionym do tego celu rachunku bankowym w banku krajowym, instytucji kredytowej, oddziale banku zagranicznego lub banku centralnym państwa członkowskiego według uznania tego banku centralnego lub”;
- 11) w art. 132n w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) składane na wyodrębnionym do tego celu rachunku bankowym w banku krajowym, instytucji kredytowej, oddziale banku zagranicznego lub banku

centralnym państwa członkowskiego według uznania tego banku centralnego lub”.

Art. 8. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2025 r. poz. 643 i 1069) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 41a dodaje się pkt 41b w brzmieniu:

„41b) podmiot podlegający likwidacji:

- a) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, której likwidację w ramach postępowania upadłościowego przewidziano w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji lub planie przymusowej restrukturyzacji,
- b) niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji podmiot należący do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, wobec którego w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji nie przewidziano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych;”;

2) w art. 72 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy z oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3, wynika, że wartość netto podmiotu jest dodatnia, Fundusz może, w wyniku przeprowadzenia konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, dokonać procentowego zmniejszenia udziału dotychczasowych posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”;

3) w art. 89 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, Fundusz określa terminy spełnienia przez bank wymogów, o których mowa w art. 97–99, z uwzględnieniem terminu wykonania zaleceń Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe.”;

4) w art. 96b w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „lub prowadzą” zastępuje się wyrazami „oraz prowadzą”;

5) w art. 97:

- a) uchyla się ust. 2d,
- b) po ust. 2d dodaje się ust. 2da–2de w brzmieniu:

„2da. W przypadku podmiotu podlegającego likwidacji Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1. Przepisów art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia nr 575/2013 nie stosuje się.

2db. Fundusz może określić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, dla podmiotu podlegającego likwidacji, na poziomie indywidualnym, w wysokości większej niż kwota na pokrycie strat, uwzględniając w szczególności wpływ, jaki likwidacja tego podmiotu miałaby na ryzyko zarażania oraz stabilność finansową w systemie finansowym, w tym zdolność finansowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.

2dc. W przypadku, o którym mowa w ust. 2db, podmiot podlegający likwidacji, z wyłączeniem kasy, utrzymuje:

- 1) fundusze własne;
- 2) zobowiązania spełniające warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem warunków, o których mowa w art. 72b ust. 2 lit. b i d tego rozporządzenia;
- 3) zobowiązania, o których mowa w art. 97a ust. 2.

2dd. Instrumenty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowane przez podmiot zależny będący podmiotem podlegającym likwidacji, dla którego Fundusz nie określił minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, nie podlegają odliczeniu na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013.

2de. Podmiot krajowy oraz podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, będący podmiotem zależnym podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji gdyby miał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, odlicza, zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, instrumenty funduszy własnych w podmiotach zależnych będących instytucjami lub podmiotami krajowymi, które wchodzą w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i są podmiotami podlegającymi likwidacji, dla których

Fundusz nie określił minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łączna kwota tych instrumentów jest równa co najmniej 7 % łącznej kwoty jego funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki, o których mowa w art. 98 ust. 2l, obliczanych co roku według stanu na dzień 31 grudnia jako średnia z poprzednich 12 miesięcy.”;

6) w art. 98:

a) po ust. 2h dodaje się ust. 2ha–2hc w brzmieniu:

„2ha. Fundusz może zobowiązać podmiot zależny, o którym mowa w ust. 2g lub 2h, do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

1) podmiot ten spełnia jeden z następujących warunków:

a) jego bezpośrednim podmiotem dominującym jest podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, przy czym:

- podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej oraz
- podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nie jest bezpośrednim podmiotem dominującym wobec innego podmiotu zależnego, który jest objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, oraz
- zarówno ten podmiot, jak i podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji mają siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, oraz
- dokonanie przez ten podmiot odliczeń na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013 wywarłoby nieproporcjonalny wpływ na ten podmiot,

b) podlega, wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej, dodatkowemu wymogowi w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe – w przypadku banku, albo o którym mowa w art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie

instrumentami finansowymi – w przypadku domu maklerskiego, a ustalenie, na zasadzie skonsolidowanej, wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, nie doprowadzi do zawyżenia potrzeb, o których mowa w art. 97 ust. 2 pkt 2, w zakresie dokapitalizowania grupy, w której skład wchodzi podmioty objęte konsolidacją podmiotu, w szczególności w przypadku gdy w tej samej grupie przeważają podmioty podlegające likwidacji;

2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej, nie narusza w istotny sposób:

- a) wykonalności i wiarygodności strategii przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji,
- b) zdolności tego podmiotu do spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013, po umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych,
- c) adekwatności wewnętrznego mechanizmu przeniesienia strat i dokapitalizowania, w tym umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu lub innych podmiotów, które wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2hb. Podmiot zależny, o którym mowa w ust. 2g i 2h, zobowiązany do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 2ha, zalicza do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zobowiązania, o których mowa w ust. 2l pkt 1, które zostały wyemitowane przez podmiot zależny mający siedzibę w państwie członkowskim, objęty konsolidacją tego podmiotu zależnego, na rzecz:

- 1) podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz zostały nabyte bezpośrednio przez ten podmiot lub za pośrednictwem innych podmiotów, które wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i nie są objęte konsolidacją tego podmiotu zależnego;

- 2) akcjonariusza tego podmiotu zależnego, który nie wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2hc. Wartość zobowiązań zaliczonych do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z ust. 2hb nie może przekraczać kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, do którego utrzymywania jest obowiązany podmiot zależny objęty konsolidacją, a kwotą zobowiązań wyemitowanych przez ten podmiot zależny objęty konsolidacją na rzecz podmiotu zobowiązanego do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 2ha, nabytych przez ten podmiot bezpośrednio albo pośrednio przez inne podmioty, które wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, objęte konsolidacją tego podmiotu, powiększoną o kwotę funduszy własnych tego podmiotu zależnego objętego konsolidacją wyemitowanych zgodnie z ust. 2l pkt 2.”,

- b) w ust. 2j w pkt 3 wyrazy „o którym mowa w art. 98 ust. 2a” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 2a”,

- c) w ust. 2n pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) gwarancja jest zabezpieczona w sposób określony w umowie o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 294), w wysokości co najmniej 50 %;”;

- 7) w art. 99a:

- a) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, z wyłączeniem podmiotu podlegającego likwidacji, który nie jest obowiązany do utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, nie rzadziej niż raz w roku, zamieszcza na swojej stronie internetowej, według stanu na koniec roku poprzedzającego, informacje dotyczące:”;

- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Fundusz może wyznaczyć podmiotowi podlegającemu likwidacji, dla którego określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań

kwalifikowalnych na podstawie art. 97 ust. 2db, termin przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz termin zamieszczania na stronie internetowej informacji, o których mowa w ust. 6, inne niż terminy określone odpowiednio w ust. 4 i 6, a także może określić szczegółowy zakres informacji inny niż określony w ust. 1 i 6. Fundusz informuje ten podmiot o zakresie i terminach przekazywania lub zamieszczania informacji.”;

- 8) w art. 144b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Krajowy podmiot dominujący posiadający podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego zapewnia, że w umowach finansowych, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawieranych przez jego podmiot zależny, znajduje się zastrzeżenie, że wykonanie przez Fundusz uprawnień, o których mowa w art. 142–144a, nie może stanowić powodu rozwiązania tych umów przed terminem, zawieszenia ich wykonania lub ich zmiany, skorzystania z klauzuli kompensacyjnej lub prawa do potrącenia, lub prowadzenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności.”;

- 9) w art. 156:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podjęcia przez Fundusz czynności, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, art. 72 ust. 5, art. 80 ust. 3 i art. 95 ust. 1, 6 i 6a, wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, powołania zarządu podmiotu w restrukturyzacji lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1, zawieszenia wykonania zobowiązań, o którym mowa w art. 144a ust. 1, oraz decyzji podejmowanych przez Fundusz w ramach przymusowej restrukturyzacji, a także skutków wystąpienia tych zdarzeń w odniesieniu do umów zawartych przez podmiot lub podmiot w restrukturyzacji, nie uznaje się za podstawę realizacji zabezpieczenia w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych ani za ogłoszenie upadłości w rozumieniu art. 1 pkt 14 ustawy o ostateczności rozrachunku, jeżeli nadal są wypełniane istotne zobowiązania podmiotu lub podmiotu w restrukturyzacji wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zobowiązania

do zapewnienia zabezpieczenia, z zastrzeżeniem art. 142, art. 144, art. 161 i art. 213.”,

- b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli istotne postanowienia umowy, w szczególności w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia, są wykonywane przez podmiot, podmiot w restrukturyzacji lub podmioty grupy, której częścią jest ten podmiot lub ten podmiot w restrukturyzacji, wystąpienie zdarzeń, o których mowa w ust. 1, lub ich skutków nie stanowi dla drugiej strony takiej umowy podstawy do:”,

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają prawa do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 2, jeżeli realizacja tego prawa następuje z przyczyn innych niż w związku z wystąpieniem zdarzeń, o których mowa w ust. 1, lub ich skutków.”;

- 10) w art. 204 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz stosuje stopę konwersji wierzytelności zapewniającą, że wierzyciele nie poniosą strat większych niż te, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym.”;

- 11) w art. 206:

- a) w ust. 1:

- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) wynikających z posiadania przez podmiot w restrukturyzacji praw majątkowych lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym zdeponowanych w ich imieniu przez fundusze inwestycyjne lub alternatywne fundusze inwestycyjne, pod warunkiem że tacy klienci podlegają ochronie na podstawie przepisów dotyczących postępowania upadłościowego;

4) wynikających ze stosunku powierniczego między podmiotem w restrukturyzacji a inną osobą (beneficjentem), pod warunkiem że taki beneficjent podlega ochronie na podstawie przepisów dotyczących postępowania upadłościowego lub prawa cywilnego;”;

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wobec organów realizujących zadania z zakresu zabezpieczenia społecznego w działach zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), w tym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a także organów realizujących zadania z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego i pomocy społecznej, pod warunkiem że takie zobowiązania są uprzywilejowane na podstawie odrębnych przepisów;”

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wobec podmiotów, które wchodzą w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji co podmiot w restrukturyzacji, będących jego podmiotami zależnymi i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, niezależnie od terminu wymagalności tych zobowiązań.”

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku zobowiązań, o których mowa w ust. 1 pkt 11, należących do kategorii zaspokajania należności, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 6–10 ustawy – Prawo upadłościowe, ich umorzenie lub konwersja są dokonywane, o ile organy przymusowej restrukturyzacji właściwe dla podmiotów zależnych mających siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji poinformują Fundusz, że kwota wynikająca z zobowiązań i funduszy własnych, o których mowa w przepisach prawa tego państwa członkowskiego implementujących art. 45f ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 43, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 09.07.2013, str. 10, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27, Dz. Urz. UE L 366 z 20.12.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2017, str. 13, Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 18.

ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, jest wystarczająca do realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.”,

- c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku gdy podmiot krajowy należy do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, Fundusz, na wniosek organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu dominującego mającego siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, ustala, czy kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu krajowego, spełniających warunki, o których mowa w art. 98 ust. 21, jest wystarczająca do realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.”;

- 12) w art. 222:

- a) w ust. 3 skreśla się wyrazy „zgodnie z art. 97 ust. 2d”,
b) w ust. 8 w pkt 3 skreśla się wyrazy „oraz instrumentów dających prawa do nabycia instrumentów dłużnych”,
c) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Instrumenty i zobowiązania, w odniesieniu do których podmiot nie wykonał obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych.”;

- 13) art. 339 otrzymuje brzmienie:

„Art. 339. 1. W przypadku wydania decyzji o nałożeniu kary, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, oraz w przypadku zastosowania środków, o których mowa w art. 337a ust. 2 i 3, odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz niezwłocznie powiadamiają Europejski Urząd

Nadzoru Bankowego o nałożeniu tej kary lub zastosowaniu tych środków, a w przypadku gdy od tego rozstrzygnięcia złożono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wniesiono skargę do sądu administracyjnego – także o złożeniu takiego wniosku lub wniesieniu takiej skargi i o wyniku ich rozpatrzenia.

2. W przypadku gdy rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia kary, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, oraz w przypadku zastosowania środków, o których mowa w art. 337a ust. 2 i 3, jest ostateczne, odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz niezwłocznie zamieszczają na swojej stronie internetowej informację o nałożeniu tej kary lub zastosowaniu tych środków, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby fizycznej lub nazwy (firmy) podmiotu, na których nałożono tę karę lub wobec których zastosowano ten środek.

3. Odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz dokonują publikacji informacji, o której mowa w ust. 2, w formie zanonimizowanej, w przypadku gdy:

- 1) kara, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, została nałożona na osobę fizyczną oraz w przypadku gdy środek, o którym mowa w art. 337a ust. 2 i 3, został nałożony na osobę fizyczną, a ujawnienie jej imienia i nazwiska byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;
- 2) ujawnienie nazwy (firmy) podmiotu lub imienia i nazwiska osoby fizycznej stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 3) ujawnienie nazwy (firmy) podmiotu lub imienia i nazwiska osoby fizycznej wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub temu podmiotowi.

4. Odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz mogą uzupełnić informację o nałożeniu kary, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, lub zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 337a ust. 2 i 3, o

nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby fizycznej, w przypadku gdy ustały przyczyny określone w ust. 3 pkt 1–3. Uzupełnienia nie dokonuje się po upływie roku od dnia publikacji tej informacji.

5. Informacje, o których mowa w ust. 2, są dostępne na stronie internetowej odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Funduszu przez okres 5 lat od dnia publikacji, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby fizycznej, na którą nałożono karę, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, lub wobec której zastosowano środek, o którym mowa w art. 337a ust. 2 i 3, przez okres nie dłuższy niż rok.”.

Art. 9. Do postępowań upadłościowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 440 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 10. Do podmiotu podlegającego likwidacji nie stosuje się przepisów art. 97 ust. 1 i art. 99a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8 oraz przepisu art. 99a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w odniesieniu do określonego dla tego podmiotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 2d zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym. Przepisów art. 89 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i art. 91 ustawy zmienianej w art. 8 nie stosuje się.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 pkt 2, 3, 6 i 7, które wchodzi w życie z dniem 9 stycznia 2027 r.